

1. Vaststellingen

1.3.5 Kruipkelders

Een kruipkelder is een lage, verluchte ruimte tussen de vloer van de begane grond en de bodemafluiting, bestemd voor ventilatie, leidingen en gelegenheid tot reparaties. Om deze ruimte functioneel te houden mag hier geen water in staan (Foto19 pagina 29). De wanden van kruipkelders zijn vergelijkbaar met wanden van kelders en moeten dus ook op dezelfde manier opgebouwd te worden.

In droge gronden kan de vloer bestaan uit een mager beton. In natte gronden moeten de vloer en de wanden voldoende waterdicht afgewerkt zijn. 1 mm waterdiepte op de vloer van een kruipkelder geeft evenveel verdamping dan 1 meter waterdiepte (Foto 20 pagina 29). Het is het totale oppervlak van de plas water dat verdampt. Daarom is het aan te raden om een kruipkelder te allen tijde droog te houden om geen negatieve dampspanningen te krijgen in de bovenliggende vloeren.

Als vocht reukloos is, dan moet een verluchte kruipruimte ook neutraal ruiken. Uit bepaalde geuren kan een mogelijke andere (derde) oorzaak afgeleid worden.

Tegen het plafond van een kruipkelder of een kelder mogen er geen condensatiedruppels hangen (Zie 2.2.5 Dampdruk en dampspanning pagina 80).

Indien in de kruipkelder muggen zitten, dan is dit een rechtstreekse indicator dat er iets mis is met de waterhuishouding in de kruipkelder.

Dit zijn enkel nog maar de vaststellingen. Oplossingen vind je in de volgende rubrieken vanaf pagina 153.

Condensatiedruppels in de kruipkelder